

Ting, siger han, vil hvert Lands særlige Indfødsret medføre, at selv om vi fastsætter, at den Mand, der har islandsk Indfødsret, skal have en tilsvarende Ret i Danmark og omvendt, er der ikke derved fastsat noget om, at han ogsaa har den samme Ret overfor Udlandet. Der kan, siger det ærede Medlem, tænkes mange Tilfælde, f. Eks. i Traktater, hvor der tillægges en Mand en vis Ret, naar han har dansk Indfødsret, men denne Ret vil da ikke komme en Islænder, som ikke har dansk, men islandsk Indfødsret. Ja, det har det ærede Medlem fuldstændig Ret i, det er uendelig rigtigt; men det vedkommer blot ikke denne Sag. Vi er i Stand til at bestemme, hvorvidt Statsborgerret paa Island skal være gældende ogsaa i Danmark eller give den samme Ret, som dansk Statsborgerret giver. Men hvorledes Udlandet vil stille sig overfor dette Spørgsmaal eller overfor Statsborgere i det ene og det andet Land, er vi ikke Herrer over; det kan vi ikke skrive noget om i vore Love. Hvis det virkelig skulde ske, at det ved en Traktat med Udlandet blev fastsat, at Danske skal have den og den Ret, men der intet siges om, at Islænderne ogsaa skal have den, ja, saa er det selvfølgelig i første Række den danske Udenrigsministers Pligt at gøre alt, hvad han formaar, for at gennemføre, at de Rettigheder, som tillægges den danske, ogsaa tillægges den islandske Statsborger, saafremt man da fra islandsk Side ønsker det. Det er i saadant Øjemed, vi har et fælles Udenrigsstyre. Den Island tiltænkte Indfyldelse paa det danske Udenrigsstyre skal netop tjene til at gardere imod, at den Slags Uligheder opstaar. Men hvis noget saadant sker — og det er vi til sidst ikke Herrer over at afværge — gør det ingen Forskel med Hensyn til Indfødsretten i vort eget Land. Det kan meget vel tænkes, at et Lands Lovgivning tillægger en Klasse af Statsborgere i et andet Land visse Rettigheder uden at tillægge andre Klasser de samme. Er det virkelig det ærede Medlems Mening, at Virkningen heraf er den, at der i det andet Land derved skabes to Klasser af Statsborgere med forskellige Rettigheder ogsaa indadtil? Lad mig tage et Eksempel. Hvis f. Eks. et fremmed Land bestemmer, at kun den Mand, der har 10 000 Kr. i sin Lomme, skal have Lov til at komme ind i Landet og bosætte sig der, vil han da mene, at alle de Danske, som ikke har 10 000 Kr. i deres Lomme, ikke har den fulde Indfødsret og derfor maa miste Valgretten hjemme? Det er i Virkeligheden

dette, det ærede Medlems Argumentation synes at gaa ud paa. Eller et andet Tilfælde, som i alt Fald er tænkeligt: et Land tillægger danske Mænd, som har været bosatte 5 Aar i Landet, Valgret, men ikke danske Kvinder; derved er der altsaa i dette Forhold overfor Udlandet skabt en Forskel for dem, der har dansk Indfødsret, efter som de er Mænd eller Kvinder. Skulde dette altsaa bevirke, at danske Kvinder tabte deres Valgret her i Landet? Jeg er bange for, at der ogsaa indenfor det ærede Medlems eget Parti vilde rejse sig en Protest imod den Opfattelse.

Endelig siger det ærede Medlem, at naar det i Grundlovens § 50 er fastsat, at Indfødsret kun kan tildeles ved Lov, er der derved sat en Hindring for, at der selv ved en Lov kan gives en Minister en ganske vilkaarlig Myndighed til at meddele Indfødsret. Fuldkommen rigtigt! Det bliver der heller ikke givet her. Det bliver derimod anerkendt, at den Indfødsret, den Naturalisation, som meddeles af det ene Lands Lovgivningsmagt, ogsaa bliver gældende i det andet Land, og dette er nøjagtigt det samme, som indeholdes i Kommissionsforslaget af 1908. Dette Forslag, som det ærede Medlem selv citerede, nævner som et af de fælles Anliggender Indfødsretten, og tilføjer: dog at hvert Lands Lovgivningsmagt kan meddele Indfødsret med Virkning for begge Lande. Det, som nu foreslaas, er netop i Samklang med den Ordning, som den Gang blev bragt i Forslag, og som blev tiltraadt af alle de danske Medlemmer af Udvalget, der repræsenterede alle politiske Partier.

Jeg kan maaske i Sammenhæng hermed nævne endnu et Spørgsmaal, som det ærede Medlem har berørt, nemlig hvorledes man paa Island opfatter de Rettigheder, som Forslagets § 6 giver. Dette vedkommer ikke i og for sig Spørgsmaalet om Nødvendigheden af Grundlovsændringer, men da det ærede Medlem har fremdraget det, vil jeg kortelig berøre det her. Han siger, at der foreligger en Betænkning fra Altingets Suverænitetsudvalg; jeg maa tilstaa, at jeg kender den ikke; hvis den er kommet herved, har jeg i alt Fald ikke haft Lejlighed til at gøre mig bekendt med den. Det ærede Medlem fremdrog et enkelt Punkt i denne Betænkning. I den nugældende islandske Forfatningslov af 1915 findes den Bestemmelse, at Valgret til Altinget har de, der er født paa Island, og de, der har haft Bopæl paa Island i de